TRADUCERE

ACORD

între Uniunea Europeană și Japonia privind asistența judiciară reciprocă în materie penală

UNIUNEA EUROPEANĂ

și

JAPONIA,

DORIND să stabilească o cooperare mai eficace între statele membre ale Uniunii Europene și Japonia în domeniul asistenței judiciare reciproce în materie penală,

DORIND ca această cooperare să contribuie la combaterea criminalității,

REAFIRMANDU-ȘI angajamentul de a respecta justiția, principiile statului de drept și democrației și independența judiciară,

AU CONVENIT CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

Articolul 1

Obiect și scop

(1) Statul solicitat, în urma unei cereri din partea statului solicitant, oferă asistență judiciară reciprocă (denumită în continuare „asistență") cu privire la anchete, urmăriri și alte proceduri, inclusiv proceduri judiciare, în materie penală, în conformitate cu dispozițiile prezentului acord.

(2) Prezentul acord nu se aplică extrădărilor, transferului de proceduri în materie penală și executării hotărârilor, altele decât confiscările prevăzute la articolul 25.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului acord:

(a) termenul „părți contractante" înseamnă Uniunea Europeană și Japonia;

(b) termenul „stat membru" înseamnă un stat membru al Uniunii Europene;

(c) termenul „stat" înseamnă un stat membru sau Japonia;

(d) termenul „obiecte" înseamnă documente, dosare și alte elemente de probă;

(e) termenul „bunuri" înseamnă activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele sau instrumentele legale care dovedesc un titlu sau un drept asupra acestor active;

(f) termenul „instrumente" înseamnă orice bun utilizat sau destinat utilizării în orice mod, în tot sau în parte, pentru comiterea unei infracțiuni;

(g) termenul „produse" înseamnă orice bun provenit sau obținut, direct sau indirect, din comiterea unei infracțiuni;

(h) termenul „înghețare sau sechestrare" înseamnă interdicția temporară a transferului, conversiei, dispoziției sau circulației bunurilor sau faptul de a fi asumat temporar paza ori controlul de bunuri pe baza unei hotărâri a unei instanțe judecătorești sau a unei alte autorități competente; și

(i) termenul „confiscare", care include pierderea drepturilor asupra bunurilor, după caz, înseamnă o pedeapsă sau o măsură dispusă de o instanță judecătorească în urma unor proceduri în legătură cu o infracțiune sau cu infracțiuni, având ca rezultat deposedarea definitivă de bunurile respective.

Articolul 3

Domeniul de aplicare a asistenței

Asistența cuprinde următoarele:

(a) luarea mărturiilor sau a declarațiilor;

(b) permiterea audierii prin videoconferință;

(c) obținerea de obiecte, inclusiv prin executarea de percheziții și sechestre;

(d) obținerea de registre, documente sau rapoarte privind conturile bancare;

(e) examinarea persoanelor, a obiectelor sau a locurilor;

(f) localizarea sau identificarea persoanelor, a obiectelor sau a locurilor;

(g) furnizarea obiectelor aflate în posesia autorităților legislative, administrative sau judiciare ale statului solicitat, precum și a autorităților locale ale acestuia;

(h) comunicarea documentelor și informarea unei persoane cu privire la o invitație de a se înfățișa în statul solicitant;

(i) transferul temporar al unei persoane deținute în scopul depunerii mărturiei sau în alte scopuri probatorii;

(j) oferirea de asistență în cadrul procedurilor legate de înghețarea sau sechestrarea și confiscarea produselor sau instrumentelor; și

(k) orice altă formă de asistență permisă conform legislației statului solicitat și stabilită de comun acord între un stat membru și Japonia.

Articolul 4

Desemnarea autorităților centrale și responsabilitățile acestora

Fiecare stat desemnează autoritatea centrală, și anume autoritatea responsabilă să trimită și să primească cereri de asistență și să răspundă la acestea, să execute respectivele cereri sau să le transmită autorităților care au competența de a executa respectivele cereri conform legislației statului. Autoritățile centrale sunt autoritățile enumerate în anexa I la prezentul acord.

Articolul 5

Comunicarea între autoritățile centrale

(1) Cererile de asistență în temeiul prezentului acord se trimit de autoritatea centrală a statului solicitant către autoritatea centrală a statului solicitat.

(2) Autoritățile centrale ale statelor membre și Japoniei comunică între ele în mod direct în scopurile prezentului acord.

Articolul 6

Autoritățile competente să emită cereri

Autoritățile care sunt competente, în temeiul legislației statelor, să emită cereri de asistență în temeiul prezentului acord, sunt prezentate în anexa II la prezentul acord.

Articolul 7

Autentificarea

Documentele transmise de un stat în temeiul prezentului acord, care sunt atestate de semnătura sau ștampila unei autorități competente sau a autorității centrale a statului, nu necesită autentificare.

Articolul 8

Cererile de asistență

(1) Statul solicitant formulează o cerere în scris.

(2) Statul solicitant poate, în cazuri urgente, după contactarea statului solicitat, să formuleze o cerere prin orice alt mijloc de comunicare fiabil, inclusiv prin fax sau e-mail. În astfel de cazuri, statul solicitant furnizează prompt ulterior o confirmare suplimentară în scris a cererii, dacă statul solicitat cere acest lucru.

(3) Cererea include următoarele:

(a) denumirea autorității competente care efectuează ancheta, urmărirea sau altă procedură, inclusiv procedura judiciară;

(b) fapte referitoare la obiectul anchetei, urmăririi sau al altei proceduri, inclusiv o procedură judiciară;

(c) natura și stadiul anchetei, urmăririi sau ale altei proceduri, inclusiv o procedură judiciară;

(d) textul legislației pertinente ale statului solicitant sau o declarație referitoare la aceasta, inclusiv sancțiunile aplicabile;

(e) o descriere a asistenței solicitate; și

(f) o descriere a scopului asistenței solicitate.

(4) În măsura posibilului și dacă sunt relevante pentru tipul de asistență solicitat, cererea cuprinde următoarele:

(a) informații privind identitatea și locul în care se află orice persoană solicitată să depună mărturie, să dea declarații sau să furnizeze obiecte;

(b) o listă a întrebărilor care urmează să fie adresate persoanei solicitate să depună mărturie sau să dea declarații;

(c) o descriere precisă a persoanelor sau locurilor care urmează a fi percheziționate și a obiectelor care urmează a fi căutate;

(d) o descriere a motivelor pentru care statul solicitant consideră că registrele, documentele sau rapoartele solicitate referitoare la conturile bancare sunt relevante pentru anchetarea infracțiunii, precum și alte informații care ar putea facilita executarea cererii;

(e) informații privind persoanele, obiectele sau locurile care urmează să fie examinate;

(f) informații privind persoanele, obiectele sau locurile care urmează să fie localizate sau identificate;

(g) informații privind identitatea și locul în care se află persoana căreia urmează să i se comunice un document sau să fie informată cu privire la o invitație, relația respectivei persoane cu procedurile și modalitatea în care urmează să se efectueze comunicarea documentului;

(h) informații privind indemnizațiile și cheltuielile la care este îndreptățită persoana solicitată să se înfățișeze în fața autorității competente din statul solicitant; și

(i) o descriere precisă a produselor sau a instrumentelor, locul în care se află acestea, precum și identitatea proprietarului acestora.

(5) De asemenea, în măsura în care este necesar, cererea include următoarele:

(a) o descriere a oricărei modalități sau proceduri specifice care urmează să fie aplicată în cadrul executării cererii;

(b) o descriere a motivelor pe care se întemeiază confidențialitatea cererii; și

(c) orice alte informații care ar trebui aduse la cunoștința statului solicitat pentru a facilita executarea cererii.

(6) Dacă statul solicitat consideră că informațiile conținute într-o cerere de asistență nu sunt suficiente pentru a îndeplini cerințele din cadrul prezentului acord pentru executarea cererii, statul solicitat poate cere furnizarea de informații suplimentare.

Articolul 9

Regimul lingvistic

Cererea și orice documente anexate la aceasta sunt însoțite de o traducere în una dintre limbile oficiale ale statului solicitat sau, în toate cazurile ori în cazuri urgente, în una dintre limbile prevăzute în anexa III la prezentul acord.

Articolul 10

Executarea cererilor

(1) Statul solicitat execută prompt cererea în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentului acord. Autoritățile competente ale statului solicitat iau toate măsurile posibile care le stau la dispoziție pentru a asigura executarea cererii.

(2) Cererea se execută prin utilizarea unor măsuri care sunt conforme cu legislația statului solicitat. Modalitatea sau procedura specifică descrisă în cererea menționată la articolul 8 alineatul (4) litera (g) sau alineatul (5) litera (a) se aplică în măsura în care nu intră în contradicție cu legislația statului solicitat și acolo unde este posibil din punct de vedere practic. În cazul în care executarea cererii prin modalitatea sau procedura descrisă în cerere creează o problemă statului solicitat la nivel practic, statul solicitat se consultă cu statul solicitant în vederea rezolvării respectivei probleme practice.

(3) Dacă se consideră că executarea cererii împiedică o anchetă, o urmărire sau altă procedură, inclusiv o procedură judiciară, aflată în curs în statul solicitat, statul solicitat poate amâna executarea. Statul solicitat informează statul solicitant cu privire la motivele amânării și se va consulta cu statul solicitant cu privire la continuarea procedurii. În locul amânării executării, statul solicitat poate supune executarea unor condiții considerate necesare după consultări cu statul solicitant. Dacă statul solicitant acceptă respectivele condiții, statul solicitant se conformează acestora.

(4) Statul solicitat depune toate eforturile pentru a păstra caracterul confidențial al faptului că cererea a fost formulată, al conținutului acesteia, al rezultatului executării cererii, precum și alte informații relevante privind executarea cererii, dacă această confidențialitate este cerută de statul solicitant. În cazul în care cererea nu poate fi executată fără divulgarea acestor informații, statul solicitat informează statul solicitant despre acest lucru, acesta stabilind ulterior dacă este sau nu cazul ca cererea să fie totuși executată.

(5) Statul solicitat răspunde la întrebările rezonabile adresate de statul solicitant cu privire la stadiul executării cererii.

(6) Statul solicitat informează prompt statul solicitant cu privire la rezultatul executării cererii și furnizează statului solicitant mărturiile, declarațiile sau obiectele obținute în urma executării, inclusiv orice pretenție, din partea persoanei solicitate să depună mărturie, să dea declarații sau să furnizeze obiecte, referitoare la imunitate, la incapacitate sau la un privilegiu conform legislației statului solicitant. Statul solicitat furnizează originale sau, dacă există motive rezonabile pentru aceasta, copii legalizate ale registrelor sau documentelor. Dacă cererea nu poate fi executată în totalitate sau în parte, statul solicitat informează statul solicitant cu privire la motivele care justifică acest lucru.

Articolul 11

Motive de refuz al asistenței

(1) Asistența poate fi refuzată, dacă statul solicitat consideră că:

(a) o cerere se referă la o infracțiune politică sau la o infracțiune legată de o infracțiune politică;

(b) executarea cererii ar putea prejudicia suveranitatea, securitatea, ordinea publică sau alte interese fundamentale ale acestuia. În sensul prezentei litere, statul solicitat poate considera că executarea unei cereri referitoare la o infracțiune pasibilă de pedeapsa cu moartea în temeiul legislației statului solicitant sau, în cadrul relațiilor dintre un stat membru, menționat în anexa IV la prezentul acord, și Japonia, referitoare la o infracțiune pasibilă de pedeapsa detențiunii pe viață în temeiul legislației statului solicitant ar putea prejudicia interese fundamentale ale statului solicitat, cu excepția cazului în care statul solicitat și statul solicitant convin asupra condițiilor în care cererea poate fi executată;

(c) există motive bine întemeiate pentru a presupune că cererea de asistență a fost formulată în vederea urmăririi sau pedepsirii unei persoane pe motiv de rasă, religie, naționalitate, origine etnică, opinii politice sau gen sau că statutul acestei persoane poate fi prejudiciat pentru oricare dintre aceste motive;

(d) persoana care face, în statul solicitant, obiectul anchetelor penale, al urmăririlor sau al altor proceduri, inclusiv proceduri judiciare, pentru care s-a solicitat asistență, a fost deja achitată sau condamnată definitiv, pentru aceleași fapte, într-un stat membru sau în Japonia; sau

(e) cererea nu este conformă cerințelor prezentului acord.

(2) Statul solicitat poate refuza asistența care ar necesita măsuri coercitive conform legislației sale, în cazul în care consideră că fapta care face obiectul anchetei, urmăririi sau altei proceduri, inclusiv o procedură judiciară, în statul solicitant nu ar constitui o infracțiune conform legislației statului solicitat. În cadrul relațiilor dintre Japonia și două state membre menționate în anexa IV la prezentul acord, asistența poate fi refuzată în cazul în care statul solicitat consideră că fapta care face obiectul anchetei, urmăririi sau altei proceduri, inclusiv o procedură judiciară, în statul solicitant nu ar constitui o infracțiune conform legislației statului solicitat.

(3) Asistența nu poate fi refuzată prin invocarea secretului bancar.

(4) Înainte de refuzarea asistenței în temeiul prezentului articol, statul solicitat consultă statul solicitant atunci când statul solicitat consideră că se poate furniza asistență sub rezerva anumitor condiții. Dacă statul solicitant acceptă respectivele condiții, statul solicitant se conformează acestora.

(5) Dacă asistența se refuză, statul solicitat informează statul solicitant cu privire la motivele refuzului.

Articolul 12

Cheltuieli

(1) Statul solicitat suportă toate costurile legate de executarea cererii, dacă nu s-a convenit altfel între statul solicitant și statul solicitat.

(2) Fără a aduce atingere dispoziției de la alineatul (1), statul solicitant suportă:

(a) onorariile unui martor expert;

(b) costurile de traducere, interpretare și transcriere;

(c) indemnizațiile și cheltuielile aferente deplasării persoanelor în temeiul articolelor 22 și 24;

(d) costurile stabilirii legăturii video și costurile legate de punerea la dispoziție a legăturii video în statul solicitat; și

(e) costurile de natură deosebită;

cu excepția cazului în care s-a convenit altfel între statul solicitant și statul solicitat.

(3) Dacă executarea cererii ar impune costuri de natură deosebită, statul solicitant și statul solicitat se consultă pentru a stabili condițiile conform cărora cererea va fi executată.

Articolul 13

Limitări privind utilizarea mărturiilor, a declarațiilor, a obiectelor sau a informațiilor

(1) Statul solicitant nu utilizează mărturii, declarații, obiecte sau alte informații, inclusiv date cu caracter personal, furnizate sau obținute în alt mod în temeiul prezentului acord, altfel decât în cadrul anchetei, urmăririi sau al unei alte proceduri, inclusiv o procedură judiciară, descrisă în cerere, fără consimțământul prealabil al statului solicitat. Atunci când își dă acest consimțământ prealabil, statul solicitat poate impune condițiile pe care le consideră adecvate.

(2) Statul solicitat poate cere ca mărturiile, declarațiile, obiectele sau orice informații, inclusiv date cu caracter personal, furnizate sau obținute în alt mod în temeiul prezentului acord să rămână confidențiale sau să fie folosite doar sub rezerva altor condiții pe care le poate specifica. Dacă statul solicitant este de acord cu privire la această confidențialitate sau acceptă respectivele condiții, statul solicitant se conformează acestora.

(3) În circumstanțe excepționale, un stat poate cere, în momentul în care transmite mărturii, declarații, obiecte sau orice informații, inclusiv date cu caracter personal, ca statul destinatar să furnizeze informații privind modul în care le-a utilizat.

Articolul 14

Transportul, păstrarea și restituirea obiectelor

(1) Statul solicitat poate cere statului solicitant să transporte și să păstreze obiectele furnizate în temeiul prezentului acord în conformitate cu condițiile specificate de statul solicitat, inclusiv condițiile considerate necesare pentru protejarea intereselor părților terțe în ceea ce privește obiectele care urmează să fie transferate.

(2) Statul solicitat poate cere statului solicitant să restituie orice obiecte furnizate în temeiul prezentului acord în conformitate cu condițiile specificate de statul solicitat, după ce aceste obiecte au fost utilizate în scopul descris în cerere.

(3) Statul solicitant se conformează unei cereri formulate în temeiul alineatului (1) sau (2). Atunci când o astfel de cerere a fost formulată, statul solicitant nu examinează obiectele fără acordul prealabil al statului solicitat, dacă examinarea duce la deteriorarea sau ar putea duce la deteriorarea obiectului.

Articolul 15

Luarea mărturiilor sau a declarațiilor

(1) Statul solicitat ia mărturii sau declarații. Statul solicitat folosește măsuri coercitive în acest scop, dacă astfel de măsuri sunt necesare, iar statul solicitant furnizează statului solicitat informații care justifică aceste măsuri conform legislației statului solicitat.

(2) Statul solicitat depune toate eforturile pentru a face posibilă prezența persoanelor indicate în cerere în vederea luării mărturiilor sau declarațiilor în cursul executării cererii și pentru a permite respectivelor persoane să adreseze întrebări persoanei solicitate să depună mărturie sau să dea declarații. În cazul în care adresarea directă a întrebărilor nu este permisă, respectivelor persoane li se va permite să prezinte întrebări care urmează să fie adresate persoanei solicitate să depună mărturie sau să dea declarații.

(3) Dacă o persoană solicitată să depună mărturie sau să dea declarații în temeiul prezentului articol invocă imunitatea, incapacitatea sau un privilegiu conform legislației statului solicitant, mărturia sau declarațiile pot fi totuși luate, cu excepția cazului în care cererea cuprinde o declarație din partea statului solicitant conform căreia mărturia sau declarațiile nu pot fi luate atunci când se invocă imunitatea, incapacitatea sau un privilegiu.

Articolul 16

Audierea prin videoconferință

(1) Dacă o persoană care se află pe teritoriul statului solicitat trebuie să fie audiată ca martor sau ca expert de către autoritățile competente ale statului solicitant, statul solicitat poate permite ca mărturia sau declarația să fie luată prin videoconferință de la persoana respectivă, de către autoritățile competente respective, în cazul în care o astfel de audiere este necesară în cadrul procedurii din statul solicitant. Statul solicitant și statul solicitat se consultă, dacă este necesar, pentru a facilita soluționarea problemelor juridice, tehnice sau logistice care pot apărea în cadrul executării cererii.

(2) Cu excepția cazului în care s-a convenit altfel între statul solicitant și statul solicitat, se aplică următoarele norme privind audierea prin videoconferință:

(a) autoritatea din statul solicitat va identifica persoana care trebuie audiată conform cererii și va invita această persoană, în vederea facilitării înfățișării;

(b) audierea va fi efectuată direct de către autoritatea competentă a statului solicitant sau sub conducerea acesteia, în conformitate cu legislația statului solicitant sau cu principiile fundamentale de drept ale statului solicitat;

(c) autoritatea statului solicitat va fi prezentă în timpul audierii, fiind asistată după caz, de un interpret, și va avea rol de observator în cadrul audierii. Dacă autoritatea statului solicitat apreciază că principiile fundamentale de drept ale acestui stat membru sunt încălcate în timpul audierii, aceasta va lua imediat măsurile necesare pentru a se asigura că audierea se desfășoară în continuare în conformitate cu principiile menționate;

(d) la cererea statului solicitant sau a persoanei care trebuie audiată, statul solicitat se asigură că, dacă este necesar, respectiva persoană este asistată de un interpret; precum și

(e) persoana care trebuie audiată poate invoca dreptul de a nu depune mărturie, care i-ar fi recunoscut fie conform legislației statului solicitant, fie conform legislației statului solicitat. De asemenea, vor fi luate alte măsuri necesare pentru protecția persoanei, conform celor convenite între autoritățile statului solicitant și ale statului solicitat.

Articolul 17

Obținerea de obiecte

(1) Statul solicitat obține obiecte. Statul solicitat folosește măsuri coercitive, inclusiv percheziții și sechestre, în acest scop, dacă astfel de măsuri sunt necesare, iar statul solicitant furnizează statului solicitat informații care justifică aceste măsuri conform legislației statului solicitat.

(2) Statul solicitat depune toate eforturile pentru a face posibilă prezența persoanelor indicate în cerere în vederea obținerii obiectelor în cursul executării cererii.

Articolul 18

Conturi bancare

(1) Statul solicitat confirmă dacă o persoană fizică sau juridică supusă unei anchete penale deține sau controlează unul sau mai multe conturi în băncile precizate în cerere.

(2) Statul solicitat furnizează registrele, documentele sau rapoartele specificate referitoare la conturile bancare specificate, istoricul operațiunilor bancare ce au fost efectuate pe parcursul unei perioade specificate în conturile precizate în cerere sau identificate în temeiul alineatului (1), precum și registrele, documentele sau rapoartele privind orice cont emitent sau beneficiar.

(3) Obligațiile stipulate în prezentul articol se aplică doar în măsura în care banca gestionară a contului posedă informațiile respective.

(4) Statul solicitat poate decide ca executarea cererii conform alineatelor (1) și (2) să fie supusă aceloraşi condiții care se aplică cererilor de obținere de obiecte.

Articolul 19

Examinarea persoanelor, a obiectelor sau a locurilor

(1) Statul solicitat examinează persoane, obiecte sau locuri. Statul solicitat folosește măsuri coercitive în acest scop, dacă astfel de măsuri sunt necesare, iar statul solicitant furnizează statului solicitat informații care justifică aceste măsuri conform legislației statului solicitat.

(2) Statul solicitat depune toate eforturile pentru a face posibilă prezența persoanelor indicate într-o cerere în vederea examinării persoanelor, obiectelor sau locurilor în cursul executării cererii.

Articolul 20

Localizarea sau identificarea persoanelor, a obiectelor sau a locurilor

Statul solicitat depune toate eforturile pentru a localiza sau identifica persoane, obiecte sau locuri.

Articolul 21

Furnizarea obiectelor aflate în posesia autorităților legislative, administrative, judiciare sau locale

(1) Statul solicitat furnizează statului solicitant obiecte care sunt în posesia autorităților legislative, administrative sau judiciare ale statului solicitat, precum și a autorităților locale ale acestuia și care sunt accesibile publicului larg.

(2) Statul solicitat depune toate eforturile pentru a furniza statului solicitant obiecte, inclusiv cazierele judiciare, care sunt în posesia autorităților legislative, administrative sau judiciare ale statului solicitat, precum și a autorităților locale ale acestuia și care nu sunt accesibile publicului larg, în aceeaşi măsură și în aceleaşi condiții ca în cazul în care aceste obiecte ar fi disponibile autorităților sale de anchetare și urmărire penală.

Articolul 22

Comunicarea documentelor și informarea unei persoane cu privire la o invitație

(1) Statul solicitat procedează la comunicarea de documente, inclusiv comunicarea de citații sau alte documente prin care se solicită înfățișarea unei persoane înaintea autorității competente din statul solicitant, către persoane din statul solicitat. Statul solicitat informează o persoană din statul respectiv cu privire la o invitație de a se înfățișa în fața autorității competente din statul solicitant.

(2) Atunci când o cerere se referă la comunicarea unui document prin care se solicită înfățișarea unei persoane în fața autorității competente din statul solicitant, cererea este primită de autoritatea centrală a statului solicitat cu cel puțin cincizeci (50) de zile înainte de data programată a înfățișării. În cazuri urgente, statul solicitat poate renunța la această cerință.

(3) Atunci când statul solicitant are cunoștință de faptul că destinatarul nu înțelege limba în care documentele, comunicate sau trimise în temeiul alineatului (1), sunt întocmite sau traduse, statul solicitant va depune eforturi în vederea traducerii documentelor sau cel puțin a pasajelor importante din acestea și în limba pe care destinatarul o înțelege.

(4) Documentele comunicate în temeiul alineatului (1) includ o declarație conform căreia destinatarul poate obține informații de la autoritatea competentă de la care documentul emană sau de la alte autorități din statul solicitant cu privire la drepturile și obligațiile sale fundamentale referitoare la documente, dacă este cazul.

(5) În cadrul informării cu privire la rezultatul comunicării de documente, în temeiul articolului 10 alineatul (6), statul solicitat face dovada comunicării printr-o recipisă datată și semnată de persoana căreia i se comunică documentul sau printr-o declarație a statului solicitat care să confirme comunicarea, precum și data, locul și forma comunicării. Statul solicitat, în urma unei cereri din partea statului solicitant, informează prompt statul solicitant, când este posibil, cu privire la răspunsul persoanei invitate sau a cărei înfățișare este solicitată în fața autorității competente din statul solicitant în temeiul alineatului (1).

(6) O persoană care a fost invitată sau a cărei înfățișare este solicitată în fața autorității competente din statul solicitant în temeiul alineatului (1) și care nu se înfățișează în fața respectivei autorități nu este, din acest motiv, pasibilă de vreo sancțiune și nu este supusă niciunei măsuri coercitive în statul solicitant, indiferent de orice mențiune contrară în cererea sau documentele comunicate sau trimise.

Articolul 23

Imunitate

(1) O persoană care a fost invitată sau a cărei înfățișare este solicitată în fața autorității competente din statul solicitant în temeiul articolului 22 alineatul (1):

(a) nu este supusă detenției sau vreunei restricții a libertății sale personale pe teritoriul statului respectiv pentru vreo faptă sau vreo condamnare anterioare plecării persoanei din statul solicitat; sau

(b) nu este obligată să prezinte probe în cadrul sau să asiste la vreo anchetă, urmărire sau altă procedură, inclusiv procedură penală, alta decât cea specificată în cerere.

(2) Dacă imunitatea prevăzută la alineatul (1) nu poate fi asigurată, statul solicitant specifică aceasta în cerere sau documentele comunicate pentru ca persoana să fie informată în mod corespunzător și să poată lua o decizie cu privire la înfățișarea în fața autorității competente din statul solicitant.

(3) Imunitatea prevăzută la alineatul (1) încetează atunci când:

(a) persoana care a avut, pentru o perioadă de 15 zile consecutive, calculată de la data de la care prezența sa nu mai este cerută de autoritatea competentă sau din ziua în care aceasta nu s-a înfățișat în fața acelei autorități la data programată pentru înfățișare, posibilitatea de a părăsi statul solicitant a rămas totuși de bunăvoie în statul solicitant; sau

(b) persoana, părăsind statul solicitant, se reîntoarce din proprie inițiativă.

(4) Atunci când statul solicitant are cunoștință de faptul că imunitatea prevăzută la alineatul (1) a încetat în temeiul alineatului (3) literele (a) și (b), statul solicitant informează statul solicitat în acest sens fără întârziere, dacă această informație este cerută de statul solicitat și considerată necesară de statul solicitant.

Articolul 24

Transferul temporar al persoanelor deținute

(1) O persoană deținută din statul solicitat, a cărei prezență în statul solicitant este necesară în vederea depunerii mărturiei sau a altor scopuri probatorii, este transferată temporar în aceste scopuri către statul solicitant, dacă persoana consimte și dacă statul solicitant și statul solicitat sunt de acord, atunci când legislația statului solicitat permite aceasta.

(2) Statul solicitant menține persoana transferată în temeiul alineatului (1) în detenția statului solicitant, cu excepția cazului în care statul solicitat a permis să procedeze contrar.

(3) Statul solicitant predă imediat persoana transferată statului solicitat, conform celor convenite în prealabil sau altfel între statul solicitant și statul solicitat.

(4) Se ține seama de perioada de detenție executată de persoana transferată în statul solicitant în scopul reducerii din pedeapsa aplicată în statul solicitat.

(5) Persoana transferată către statul solicitant în temeiul prezentului articol beneficiază în statul solicitant de imunitatea prevăzută la articolul 23 alineatul (1) până la predarea către statul solicitat, cu excepția cazului în care persoana consimte să depună probe sau să asiste la orice anchetă, urmărire sau alte proceduri, inclusiv proceduri judiciare, altele decât cea specificată în cerere și dacă statul solicitant și statul solicitat convin cu privire la aceasta.

(6) O persoană care nu consimte să fie transferată în temeiul prezentului articol nu este, din acest motiv, pasibilă de vreo sancțiune și nu este supusă niciunei măsuri coercitive în statul solicitant, indiferent de orice mențiune contrară în cerere.

Articolul 25

Înghețarea sau sechestrarea și confiscarea produselor sau instrumentelor

(1) Statul solicitat asistă, în măsura în care legislația sa permite aceasta, la procedurile legate de înghețarea sau sechestrarea și confiscarea produselor sau instrumentelor.

(2) O cerere de confiscare descrisă la alineatul (1) este însoțită de o decizie a unei instanțe judecătorești sau a altei autorități judiciare prin care se dispune confiscarea.

(3) Statul solicitat care deține produse sau instrumente poate transfera respectivele produse sau instrumente, în totalitate sau în parte, statului solicitant, în măsura în care legislația statului solicitat permite aceasta și în condițiile pe care le consideră adecvate.

(4) În aplicarea prezentului articol, drepturile legitime și interesele părților terțe de bună credință sunt respectate în conformitate cu legislația statului solicitat.

Articolul 26

Schimbul spontan de informații

(1) Statele membre și Japonia pot, fără cerere prealabilă, să își furnizeze reciproc informații în materie penală în măsura în care legislația statului furnizor permite aceasta.

(2) Statul furnizor poate să impună condiții privind utilizarea respectivelor informații de către statul destinatar. În acest caz, statul furnizor notifică în prealabil statul destinatar cu privire la natura informațiilor care urmează să fie furnizate și a condițiilor care urmează să fie impuse. Statul destinatar are obligația de a se supune acelor condiții, dacă este de acord cu acestea.

Articolul 27

Relația cu alte instrumente

(1) Niciun element din prezentul acord nu împiedică niciun stat să solicite asistență sau să ofere asistență în conformitate cu alte acorduri internaționale aplicabile sau conform legislației sale care poate fi aplicabilă.

(2) Niciun element din prezentul acord nu împiedică un stat membru și Japonia să încheie acorduri internaționale care confirmă, suplimentează, extind sau amplifică dispozițiile prezentului acord.

Articolul 28

Consultări

(1) Autoritățile centrale ale statelor membre și ale Japoniei desfășoară, după caz, consultări în scopul soluționării oricăror dificultăți legate de executarea unei cereri și facilitării asistenței rapide și eficace în temeiul prezentului acord și pot decide cu privire la măsuri necesare în acest scop.

(2) Dacă este necesar, părțile contractante desfășoară consultări cu privire la orice chestiune care poate surveni în interpretarea sau punerea în aplicare a prezentului acord.

Articolul 29

Aplicare teritorială

(1) Prezentul acord se aplică teritoriului Japoniei și, în ceea ce privește Uniunea Europeană:

(a) teritoriilor statelor membre; și

(b) teritoriilor ale căror relații externe se află sub responsabilitatea unui stat membru sau țărilor care nu sunt state membre și pentru care un stat membru are alte îndatoriri cu privire la relațiile externe, atunci când acest lucru a fost convenit printr-un schimb de note diplomatice între părțile contractante, confirmat în mod corespunzător de statul membru respectiv.

(2) Oricare dintre părțile contractante poate denunța aplicarea prezentului acord oricărui teritoriu sau oricărei țări care face obiectul extinderii prevăzute la alineatul (1) litera (b) prin transmiterea unui preaviz scris de șase luni către cealaltă parte contractantă, pe cale diplomatică, atunci când acest lucru este confirmat în mod corespunzător între statul membru respectiv și Japonia.

Articolul 30

Statutul anexelor

Anexele la prezentul acord fac parte integrantă din prezentul acord. Anexele I, II și III pot fi modificate de comun acord, în scris, de către părțile contractante, fără a aduce modificări prezentului acord.

Articolul 31

Intrarea în vigoare și încetarea

(1) Prezentul acord intră în vigoare în a treizecea zi de la data la care părțile contractante schimbă note diplomatice prin care se informează reciproc cu privire la finalizarea procedurilor lor interne necesare intrării în vigoare a prezentului acord.

(2) Prezentul acord se aplică oricărei cereri de asistență prezentate la sau după data intrării în vigoare a prezentului acord, indiferent dacă faptele relevante pentru cerere au fost comise înainte, la sau după această dată.

(3) Fiecare parte contractantă poate denunța prezentul acord în orice moment, prin notificare scrisă către cealaltă parte contractantă. Această denunțare produce efecte în termen de șase luni de la data respectivei notificări.

DREPT PENTRU CARE, subsemnații plenipotențiari au semnat prezentul acord.

ÎNTOCMIT în două exemplare, în limbile engleză și japoneză, ambele texte fiind autentice în egală măsură, semnat la Bruxelles la treizeci noiembrie 2009 și la Tokyo la cincisprezece decembrie 2009. Prezentul acord este întocmit și în limbile bulgară, cehă, daneză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, părțile contractante urmând să autentifice respectivele versiuni lingvistice printr-un schimb de note diplomatice.

Pentru Uniunea Europeană *Pentru Japonia*

ANEXA I

AUTORITĂȚILE CENTRALE

Autoritățile centrale ale părților contractante sunt următoarele autorități:

Regatul Belgiei: Serviciul Public Federal de Justiție, Departamentul de cooperare internațională în materie penală.

Republica Bulgaria: Ministerul Justiției.

Republica Cehă:

— înainte de trimiterea dosarului în instanță (adică în etapa premergătoare judecății): Parchetul Republicii Cehe; și

— după trimiterea dosarului în instanță (adică în etapa judecății): Ministerul Justiției din Republica Cehă.

Regatul Danemarcei: Ministerul Justiției.

Republica Federală Germania: Biroul Federal de Justiție.

Republica Estonia: Ministerul Justiției.

Irlanda: Ministerul Justiției, Egalității și Reformei Legislative sau o persoană desemnată de minister.

Republica Elenă: Ministerul Justiției, Transparenței și Drepturilor Omului.

Regatul Spaniei: Ministerul Justiției, Subdirectoratul General pentru cooperarea juridică internațională.

Republica Franceză: Ministerul Justiției, Biroul pentru asistență reciprocă internațională în materie penală, Direcția pentru afaceri penale și grațieri.

Republica Italiană: Ministerul Justiției, Departamentul pentru afaceri judiciare – Direcția Generală pentru afaceri penale.

Republica Cipru: Ministerul Justiției și Ordinii Publice.

Republica Letonia:

— în timpul cercetării desfășurate în etapa premergătoare judecății până la urmărirea penală: poliția statală;

— în timpul cercetării desfășurate în etapa premergătoare judecății până la trimiterea dosarului în instanță: Parchetul; și

— în etapa judecății: Ministerul Justiției.

Republica Lituania:

— Ministerul Justiției al Republicii Lituania; și

— Parchetul Republicii Lituania.

Marele Ducat al Luxemburgului: Procurorul general.

Republica Ungară:

— Ministerul Justiției și Aplicării Legii; și

— Parchetul.

Republica Malta: Parchetul.

Regatul Țărilor de Jos: Ministerul Justiției din Haga.

Republica Austria: Ministerul Justiției.

Republica Polonă:

— în cursul etapei premergătoare judecății: Parchetul;

— în cursul judecății: Ministerul Justiției.

Republica Portugheză: Parchetul.

România: Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Direcția Generală Cooperare, Direcția Drept Internațional și Tratate, Serviciul Cooperare judiciară internațională în materie penală.

Republica Slovenia: Ministerul Justiției, Direcția cooperare internațională și asistență juridică internațională.

Republica Slovacă:

— în cursul etapei premergătoare judecății: Parchetul;

— în etapa judecății: Ministerul Justiției; și

— pentru primire: Ministerul Justiției.

Republica Finlanda: Ministerul Justiției.

Regatul Suediei: Ministerul Justiției.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Home Office (Autoritatea Centrală a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord), Her Majesty's Revenue and Customs (Administrația fiscală și vamală), Crown Office (Oficiul Coroanei) și Procurator Fiscal Service.

Japonia: Ministerul Justiției și Comisia națională pentru siguranță publică sau persoane desemnate de acestea.

ANEXA II

În ceea ce privește articolul 6 din prezentul acord, autoritățile care au competența, în temeiul legislației statelor să formuleze cereri de asistență, în conformitate cu prezentul acord, sunt următoarele:

Regatul Belgiei: autoritățile judiciare: a se înțelege ca fiind membrii sistemului judiciar responsabili de administrarea legii, judecătorii de instrucție și membrii Direcției Parchetului General.

Republica Bulgaria: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație pentru etapa premergătoare judecății și instanțele Republicii Bulgaria pentru cauzele aflate pe rol în etapa judecății.

Republica Cehă: procurorii și instanțele din Republica Cehă.

Regatul Danemarcei:

— instanțele districtuale, instanțele superioare și Curtea Supremă;

— Departamentul Parchetului, care include:

  — Ministerul Justiției;

  — Procurorul general;

  — procurorii; și

  — comisarii de poliție.

Republica Federală Germania:

— Ministerul Federal al Justiției;

— Curtea Federală de Justiție, Karlsruhe;

— Parchetul de pe lângă Curtea Federală de Justiție, Karlsruhe;

— Biroul Federal de Justiție;

— Ministerul Justiției din Baden-Württemberg, Stuttgart;

— Ministerul bavarez al Justiției și Protecției Consumatorilor, München;

— Departamentul Senatului pentru Justiție, Berlin;

— Ministerul Justiției din Landul Brandenburg, Potsdam;

— Senatorul pentru justiție și constituție al orașului hanseatic liber Bremen, Bremen;

— Autoritatea judiciară a orașului liber și hanseatic Hamburg, Hamburg;

— Ministerul Justiției, al Integrării și al Europei din Hessa, Wiesbaden;

— Ministerul Justiției din Mecklenburg-Vorpommern, Schwerin;

— Ministerul Justiției din Saxonia Inferioară, Hanovra;

— Ministerul Justiției din Landul Rinului de Nord/Westfalia, Düsseldorf;

— Ministerul Justiției din Landul Rhineland-Palatinate, Mainz;

— Ministerul Justiției din Saarland, Saarbrücken;

— Ministerul saxon al Justiției, Dresda;

— Ministerul Justiției din Landul Saxony-Anhalt, Magdeburg;

— Ministerul Justiției, Egalității și Integrării din Schleswig-Holstein, Kiel;

— Ministerul Justiției din Thuringia, Erfurt;

— instanțele regionale superioare;

— instanțele regionale;

— instanțele locale;

— Procurorul general al instanțelor regionale superioare;

— Procurorii generali din cadrul instanțelor regionale;

— Biroul central al administrațiilor judiciare ale landului pentru cercetarea infracțiunilor socialiste naționale, Ludwigsburg;

— Biroul Poliției Judiciare Federale;

— Biroul central al Serviciului german de cercetări vamale.

Republica Estonia: judecătorii și procurorii.

Irlanda: Procurorul general.

Republica Elenă: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.

Regatul Spaniei: magistrații și judecătorii din cadrul instanțelor penale, precum și procurorii.

Republica Franceză:

— prim-președinții, președinții, judecătorii și magistrații din cadrul instanțelor penale;

— judecătorii de instrucție din cadrul instanțelor penale;

— membrii parchetelor de pe lângă instanțele penale, și anume:

  — prim-procurorii;

  — prim-procurorii adjuncți;

  — prim-procurorii asistenți;

  — procurorii și procurorii asistenți;

  — reprezentanții procurorilor de pe lângă instanțele polițienești; precum și

  — procurorii instanțelor militare.

Republica Italiană:

Procurorii:

— Directorul Parchetului

— Procurorul general asistent

— Directorul Parchetului militar

— Procurorul asistent din cadrul Parchetului militar

— Procurorul general

— Procurorul general asistent

— Procurorul general militar

— Procurorul general militar asistent.

Judecătorii:

— Judecătorul de pace

— Judecătorul de instrucție

— Judecătorul pentru audieri preliminare

— Instanța judecătorească

— Tribunalul militar

— Curtea cu Juri

— Curtea de Apel

— Curtea de Apel cu Juri

— Curtea Militară de Apel

— Curtea de Casație.

Republica Cipru:

— Procurorul general al Republicii;

— Șeful Poliției;

— Directorul Direcției Vămilor și Accizelor;

— membrii Unității de combatere a spălării banilor (MOKAS); precum și

— orice altă autoritate sau persoană care este autorizată să desfășoare anchete și urmăriri penale în Republica Cipru.

Republica Letonia: anchetatorii, procurorii și judecătorii.

Republica Lituania: judecătorii și procurorii.

Marele Ducat al Luxemburgului: autoritățile judiciare: a se înțelege ca fiind membrii sistemului judiciar responsabili de administrarea legii, judecătorii de instrucție și membrii Departamentului Parchetului.

Republica Ungară: parchetele și instanțele.

Republica Malta:

— Curtea Magistraților;

— Tribunalul pentru Minori;

— Tribunalul Penal și Curtea Penală de Apel;

— Procurorul general;

— Procurorul general adjunct;

— Consilierii juridici din cadrul Parchetului; precum și

— magistrații.

Regatul Țărilor de Jos: membrii autorității judiciare responsabile de administrarea legii, judecătorii de instrucție și membrii Departamentului Parchetului.

Republica Austria: instanțele și procurorii.

Republica Polonă: procurorii și instanțele.

Republica Portugheză: parchetele în etapa cercetării penale, judecătorii de instrucție și judecătorii de fond.

România: instanțele și parchete de pe lângă instanțe.

Republica Slovenia:

— judecătorii din cadrul instanțelor locale;

— judecătorii de instrucție;

— judecătorii din cadrul instanțelor districtuale;

— judecătorii din cadrul instanțelor superioare;

— judecătorii din cadrul instanțelor supreme;

— judecătorii din cadrul Curții Constituționale;

— procurorii districtuali de stat;

— procurorii superiori de stat;

— procurorii supremi de stat.

Republica Slovacă: judecătorii și procurorii.

Republica Finlanda:

— Ministerul Justiției;

— tribunalele de primă instanță, curțile de apel și Curtea Supremă;

— procurorii;

— autoritățile polițienești, autoritățile vamale și poliția de frontieră, în capacitatea lor de autorități responsabile cu cercetarea penală preliminară în cadrul procedurilor penale, în temeiul Legii privind cercetările penale preliminare.

Regatul Suediei: instanțele și procurorii.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: instanțele și procurorii.

Japonia: instanțele, judecătorii cu rol de președinte, judecătorii, procurorii, asistenții procurorilor, precum și agenții poliției judiciare.

ANEXA III

În ceea ce privește articolul 9 din prezentul acord, statele membre și Japonia acceptă următoarele limbi:

Regatul Belgiei: olandeză, franceză și germană în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Bulgaria: bulgară în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Cehă: cehă în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Regatul Danemarcei: daneză în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Federală Germania: germană în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Estonia: estonă și engleză în toate cazurile.

Irlanda: engleză și irlandeză în toate cazurile.

Republica Elenă: greacă în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Regatul Spaniei: spaniolă în toate cazurile.

Republica Franceză: franceză în toate cazurile.

Republica Italiană: italiană în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Cipru: greacă și engleză în toate cazurile.

Republica Letonia: letonă în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Lituania: lituaniană în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Marele Ducat al Luxemburgului: franceză și germană în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Ungară: maghiară în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Malta: malteză în toate cazurile.

Regatul Țărilor de Jos: olandeză în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Austria: germană în toate cazurile și engleză în cazurile urgente.

Republica Polonă: polonă în toate cazurile.

Republica Portugheză: portugheză în toate cazurile și engleză sau franceză în cazurile urgente.

România: română, engleză sau franceză în toate cazurile. În ceea ce privește documentele mai lungi, România își rezervă dreptul, în orice caz specific, de a solicita o traducere în limba română sau de a dispune traducerea documentelor pe cheltuiala statului solicitant.

Republica Slovenia: slovenă și engleză în toate cazurile.

Republica Slovacă: slovacă în toate cazurile.

Republica Finlanda: finlandeză, suedeză și engleză în toate cazurile.

Regatul Suediei: suedeză, daneză sau norvegiană în toate cazurile, cu excepția situației în care autoritatea care execută cererea acceptă o altă limbă într-un caz specific.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: engleză în toate cazurile.

Japonia: japoneză în toate cazurile și engleză în cazurile urgente. Cu toate acestea, Japonia își rezervă dreptul, în orice caz specific urgent, de a solicita traducerea în limba japoneză în ceea ce privește cererea statului solicitant care nu acceptă traducerea în limba engleză în conformitate cu prezenta anexă.

ANEXA IV

În ceea ce privește articolul 11 alineatul (1) litera (b) din prezentul acord, „un stat membru” menționat la litera respectivă este Republica Portugheză.

În ceea ce privește articolul 11 alineatul (2) din prezentul acord, „două state membre” menționate la alineatul respectiv sunt Republica Austria și Republica Ungară.